

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2011
KOM(2011) 510 endelig

2011/0183 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

(//EF, Euratom)
{SEK(2011) 876 endelig}

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING - ÅRSAGERNE TIL, AT DER ER BEHOV FOR REFORM

1.1. EU's finansieringsordning er forældet

EU's finansieringsordning har ændret sig meget siden 1957. I starten var den hovedsageligt baseret på bidrag fra medlemsstaterne. Fra 1970 blev der indført en ordning med egne indtægter, der sikrede autonomi for EU's finanser. Den var i begyndelsen hovedsageligt baseret på traditionelle egne indtægter, der var knyttet sammen med EU's politikker, men den gradvise udvikling af moms- og BNI-baserede egne indtægter markerede en overgang til finansiering, der hovedsagelig var baseret på statistiske aggregater, som ikke har nogen sammenhæng med EU-politikprioriteter.

Parallelt med udviklingen i sammensætningen af egne indtægter blev der indført en række korrektionsmekanismer, som var baseret på principper, der blev fastlagt på det europæiske topmøde i Fontainebleau i juni 1984. Særligt vigtigt var princippet om, at *"enhver stat, der i forhold til sin relative velstand bærer en for tung budgetbyrde, til sin tid vil kunne opnå en justering"*. Disse mekanismer udgør en række af foranstaltninger, der er resultatet af de forhandlinger, der har fundet sted hen ad vejen, og som ofte er mundet ud i nye foranstaltninger, der har føjet sig til de allerede eksisterende korrektioner.

Rapporten om anvendelsen af ordningen for egne indtægter¹ påviser, at den nuværende finansieringsordning fungerer dårligt, hvad angår de fleste evalueringskriterier. Finansieringsordningen er uigennemsigtig og så kompliceret, at kun en håndfuld eksperter fuldt ud forstår, hvordan den fungerer. Det begrænser den demokratiske kontrol med ordningen. Mange medlemsstater mener desuden, at ordningen er unfair. Medlemsstater, der yder store bidrag til budgettet, vurderer, at deres nettobidrag er for høje, mens andre medlemsstater, som nyder godt af omfordelingspolitikker - f.eks. samhørighedspolitikken - vil skulle øge deres bidrag til EU-budgettet med henblik på at finansiere korrektionsmekanismerne.

Mere vigtigt er det måske, at den måde, som EU-budgettet finansieres på - med bidrag fra medlemsstaterne til EU, som af mange nationale politikere udelukkende betragtes som udgifter - uvægerligt skaber spændinger, som gør alle debatter om EU-budgettet meget vanskelige. Den gradvise udvikling af korrektionsmekanismerne er blot ét symptom på dette problem. Det pres, der udøves for at de nationale fordelinger foretages på forhånd, er et andet. Den øgede fokusering på en snæver regnskabsmæssig tilgang med det hovedformål at opnå de størst mulige gevinster medvirker ikke kun til at farve de offentlige debatter om værdien af EU's brug af økonomiske ressourcer. Den får også nogen til at sætte spørgsmålstegn ved selve EU-medlemskabets fordele.

De problemer, der er med at nå frem til aftaler om budgetanliggender i EU i det 21. århundrede, er til dels et resultat af utilstrækkelig forvaltning af EU's offentlige finanser. I mange år har EU's finansiering hovedsageligt været behandlet som en regnskabsmekanisme med to hovedmål: at sikre tilstrækkelig finansiering af EU-udgifter og indpasse det stigende

¹ Arbejdsdokument for Kommissionens tjenestegrene "Financing the EU budget: Report on the operation of the own resources system", SEC(2011) 876 final of 29.06.2011.

antal korrektionsmekanismer. Som det er forklaret ovenfor, er denne fremgangsmåde ikke længere anvendelig. Det er nu på tide at fastlægge en anden EU-finansieringsmetode.

1.2. Nye principper for EU-finansiering

Betydelige udfordringer inden for den offentlige finansiering og nye prioriteter virker ind på dybt forankrede EU-budgetprincipper. Der er en ny EU-finansieringsmetode på vej, og den hviler på to søjler.

EU-finansieringsordningen kan for det første spille en vigtig rolle i budgetkonsolideringsindsatsen i hele EU. I 2010 - efter den globale økonomiske og finansielle krise - beløb det samlede årlige underskud i de 27 EU-medlemsstater sig skønsmæssigt til 826,9 mia. EUR². De offentlige underskud i flere af de største medlemsstater var faktisk større end hele EU-budgettet. I de seneste måneder har der været fokus på de vedvarende vanskeligheder i flere medlemsstater. Budgetkonsolideringsindsatsen vil blive gjort endnu vanskeligere af aldrende befolkninger³ og andre udfordringer, f. eks. klimaændringerne. Fem stats- og regeringschefer understregede i den forbindelse, at gennemførelsen af de næste flerårige finansielle rammer falder sammen med, at medlemsstaterne gør en ekstraordinær indsats for at sanere de offentlige finanser⁴.

Yderligere styrkelse af budgetdisciplinen på EU-plan vil berøre alle aspekter ved EU-budgettet - ikke kun EU-udgifter, men også EU-indtægter. Udvikling af ordningen for egne indtægter vil bidrage til de bredere budgetmæssige konsolideringsbestrebelse, som medlemsstaterne gør. Den gradvise indførelse af nye indtægter åbner døren for reduktion, udfasning eller afskaffelse af andre indtægter. Som følge heraf vil medlemsstaternes bidrag til EU-budgettet blive reduceret, og de vil få øget frihed til at forvalte begrænsede nationale indtægter. Som angivet i evalueringen af EU-budgettet er indførelse af nye egne indtægter ikke en sag, der "drejer sig om budgettets størrelse - den drejer sig om det rette indtægtsmix"⁵.

Bortset fra de traditionelle egne indtægter (hovedsageligt toldafgifter hidrørende fra toldunionen) er der for det andet næsten ingen sammenhæng mellem EU-indtægter og EU-politikmål, og indtægterne understøtter heller ikke disse mål. Som angivet i EU-budgetevalueringen kan indførelsen af nye egne indtægter dog "være udtryk for den gradvise omlægning af budgettets struktur hen imod politikker, der er tættere på EU's borgere og tager sigte på at realisere fælles europæiske mål og skabe en større EU-merværdi. Det kunne understøtte - og kædes sammen med - realiseringen af vigtige mål i EU-politikker eller internationale politikker, f.eks. i relation til udvikling, klimaforandringer eller finansmarkeder".

Der kan findes nye indtægtskilder gennem udnyttelse af en overnational tilgang og den kritiske masse, der kan nås på EU-plan. Hvor mobiliteten for visse former for beskatningskilder er for høj til, at medlemsstaterne kan handle alene, eller hvor en begrænset indsats fra visse, men ikke fra andre medlemsstaters side, medfører en opsplnitning af det indre

² Kilde: ECFIN Spring 2011 forecasts.

³ Europa-Kommissionen, GD for Økonomiske og Finansielle Anliggender, "2009 Ageing Report. Economic and budgetary projections for the EU-27 Member States (2008-2060)", European Economy, 2/2009.

⁴ Brev fra David Cameron, Angela Merkel, Nicolas Sarkozy, Mark Rutte og Mari Kiviniemi til formanden for Europa-Kommissionen af 18. december 2010.

⁵ KOM(2010)700 af 19.10.2010.

marked, kan der opnås merværdi ved en EU-indsats. I den forbindelse er beskatning af den offentlige sektor særligt relevant. I sin meddelelse fra oktober 2010 om beskatning af den finansielle sektor vurderede Kommissionen, at de nye afgifter i den finansielle sektor "kunne bidrage til at skabe de rette betingelser for en mere holdbar vækst, således som det er forudsat i 2020-strategien"⁶. Kommissionen har bekendtgjort, at den vil fremlægge et lovgivningsforslag om en afgift på finansielle transaktioner i efteråret. Yderligere udvikling af moms-systemet i forbindelse med nye egne indtægter kunne desuden også styrke det indre marked og give økonomiske gevinster.

Med en omlægning af EU's finansieringsordning vil der blive skabt debat om betydningen af specifikke indtægter, og man vil gå væk fra en regnskabsmæssig metode, der er begrænset til beregning af nettobalancer.

Samtidigt vil det være nødvendigt at bevare vigtige elementer i den nuværende finansieringsordning, f.eks. de traditionelle egne indtægter og tilbageblevne BNI-baserede egne indtægter, der kan sikre budgetstabilitet og et budget i balance. Det sidste kan imidlertid nås med færre resterende BNI-baserede egne indtægter og med et mix af indtægter, der er ændret grundlæggende.

1.3. Lissabontraktaten skaber nye retlige rammer

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indfører vigtige ændringer, ikke kun for EU-budgetproceduren, men også for den måde, EU-budgettet finansieres på. To traktatbestemmelser er i den forbindelse særligt vigtige:

- 1) Artikel 311, stk. 3, i TEUF fastsætter nu, at Rådet "kan indføre nye kategorier af egne indtægter, og en eksisterende kategori kan ophæves" i forbindelse med en afgørelse om egne indtægter. Dette gør det muligt at begrænse antallet af eksisterende egne indtægter og at indføre nye.
- 2) I henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF fastsætter Rådet "[...] ved forordning efter en særlig lovgivningsprocedure gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med ordningen for Unionens egne indtægter, for så vidt dette er fastsat i [...]" afgørelsen om egne indtægter. Denne bestemmelse indfører muligheden for at fastsætte specifikke gennemførelsesforanstaltninger i tilknytning til ordningen for egne indtægter ved en gennemførelsesforordning inden for de rammer, der er fastsat ved afgørelsen om egne indtægter.

Der gøres med Kommissionens forslag fuld brug af disse nye muligheder ved et forslag om afskaffelse af de moms-baserede egne indtægter og indførelse af nye egne indtægter og ved, at der forslås nye gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for egne indtægter.

Den mulighed, som disse nye rammer frembyder, er tilvejebragt for at gøre ordningen tilstrækkeligt fleksibel inden for de rammer og grænser, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter, ved at fastlægge alle de praktiske foranstaltninger for Unionens indtægter, som bør være underlagt en enklere procedure, i en gennemførelsesforordning og ikke i selve afgørelsen. Disse forslag afspejler den hensigt, som lovgiveren gav udtryk for i forbindelse

⁶ KOM(2010)549 af 7.10.2010.

med konventet om Europas fremtid, og som blev godkendt af den efterfølgende regeringskonference.

2. TRE FORSLAG - ÉN AFGØRELSE

Den foreslåede afgørelse om egne indtægter omfatter tre hovedelementer: forenkling af medlemsstaternes bidrag, indførelse af nye egne indtægter og reform af korrektionsmekanismerne. Kommissionens rapport om anvendelsen af ordningen for egne indtægter understreger, hvordan hvert af disse forslag er relateret til og supplerer de andre. Disse forslag udgør tilsammen en afbalanceret pakke, som skal betragtes under ét i forbindelse med én enkelt afgørelse.

2.1. Forenkling af medlemsstaternes bidrag

Kommissionen foreslår, at de momsaserede egne indtægter opgives sideløbende med indførelsen af nye egne indtægter. Dette er i overensstemmelse med de synspunkter, der er givet udtryk for af de fleste medlemsstater og EU-institutionerne under konsultationer i forbindelse med budgetevalueringen.

De eksisterende momsaserede egne indtægter er komplekse, kræver en stor administrativ indsats for at nå frem til at harmoniseret grundlag og frembyder kun lidt eller ingen merværdi sammenlignet med de BNI-baserede egne indtægter. Hvis de afskaffes, vil det i betydeligt omfang forenkle de nationale bidrag og reducere den administrative byrde for både Kommissionen og medlemsstaterne.

Under hensyn til de komplicerede administrative procedurer for disse egne indtægter og de nuværende lave bidragssatser vil det være mindre effektivt at udfase dem gradvist, end at afskaffe dem én gang for alle på en given dato. Det foreslås derfor, at disse indtægter afskaffes pr. 31. december 2013. Træder afgørelsen i kraft på et senere tidspunkt, gennemføres denne bestemmelse med tilbagevirkende kraft under anvendelse af den fælles praksis, som har været anvendt ved de seneste revisioner af afgørelser om egne indtægter. Ved at anvende fristen 31. december undgås det at skulle beregne indtægten for en del af et bestemt år.

Efter afskaffelsen af de momsaserede egne indtægter vil der være behov for yderligere indsats: forvaltning af de årlige momsoversigter for det år, som går forud for indtægten afskaffelse, gennemførelse af den årlige momsopgørelse, gennemførelse af kontrol, der giver sikkerhed for beregningernes nøjagtighed, afslutning af kontrolcyklussen, behandling af udestående forbehold, overtrædelser, korrektioner og regnskabsafstemninger. Den endelige afslutning af alle aktiviteter vedrørende momsaserede egne indtægter vil tage mange år.

2.2. Indførelse af nye egne indtægter

Kommissionen identificerede seks potentielle kategorier af egne indtægter ved evalueringen af EU-budgettet. De blev underkastet en grundig analyse, navnlig under anvendelse af de evalueringskriterier, der er omhandlet i budgetevalueringen.

I denne analyse blev der peget på følgende centrale elementer:

- 1) Beskatning af finansielle transaktioner kunne udgøre en ny indtægtskilde, som kunne reducere de eksisterende bidrag fra medlemsstaterne, give de nationale regeringer ekstra råderum og bidrage til de generelle budgetkonsolideringsbestrebelse. Selv

om der allerede findes en vis form for beskatning af finansielle transaktioner i et begrænset antal medlemsstater, gjorde analysen det også klart, at en indsats på EU-plan kunne vise sig at være både mere virkningsfuld og effektiv end ukoordinerede tiltag i de enkelte medlemsstater på grund af omfanget af grænseoverskridende aktiviteter og stor mobilitet for beskatningsgrundlaget. Den kan endvidere bidrage til at begrænse den eksisterende opsplitning af det indre marked. Kommissionen vil derfor fremlægge et lovgivningsforslag om en EU-afgift på finansielle transaktioner i efteråret 2011. En afgift på finansielle transaktioner, der kan opkræves på EU-plan, ville begrænse problemerne med *juste retour* (rimelig modydelse), der er konstateret i den nuværende ordning. EU-initiativet vil udgøre et første pragmatisk skridt hen imod anvendelse af en afgift på finansielle transaktioner på globalt plan.

- 2) Indførelse af en ny momsindtægt ville skabe ny dynamik i udviklingen af det indre marked ved at styrke harmoniseringen af nationale momssystemer. Den nye moms kunne udgøre en del af et markant revideret momssystem i EU i kølvandet på fremlæggelsen af grønbogen om momssystemets fremtid. Med det nye initiativ forsvinder en række fritagelser eller undtagelser, som er til hinder for et velfungerende indre marked og effektive foranstaltninger til begrænsning af momssvig i EU.
- 3) Analysen viste, at disse egne indtægter kunne indføres på EU-plan i løbet af perioden 2014-2020 efter en passende periode med teknisk forberedelse. En kombination af disse egne indtægter ville frembyde fordele i forhold til indførelse af kun én ny egen indtægtskilde. Den ville sikre en fair fordeling af indsatsen i de forskellige medlemsstater samt den kritiske masse, der er nødvendig til at reducere de eksisterende medlemsstatsbidrag til EU-budgettet mærkbart.

Kommissionen foreslår på grundlag af sin analyse, at der indføres en afgift på finansielle transaktioner senest fra 1. januar 2018 og egne indtægter i form af moms senest fra 1. januar 2018. Tidsplanen for indførelse af disse nye egne indtægter afspejler den tid, der er nødvendig til at fastlægge de retlige rammer og vedtage og implementere den relevante lovgivning. Kommissionen vil fremlægge de relevante detaljerede forordninger eller ændringer til eksisterende retsakter samt tilhørende gennemførelsesforordninger i henhold til artikel 322, stk. 2, i TEUF inden udgangen af 2011.

De forventede konsekvenser for sammensætningen af egne indtægter er angivet i nedenstående tabel. Den viser overgangen fra de eksisterende nationale bidrag til nye egne indtægter. De nye egne indtægter ville kunne finansiere ca. 40 % af EU-udgifterne. Traditionelle egne indtægter ville udgøre ca. 20 % af de samlede egne indtægter. De BNI-baserede egne indtægter ville fortsat være den største enkeltstående finansieringskilde og tegne sig for ca. 40 % af budgettet.

Forventet udvikling af EU-finansieringens sammensætning (2012-2020)

	Udkast til budget 2012		2020	
	Mia. EUR	% af egne indtægter	Mia. EUR	% af egne indtægter
Traditionelle egne indtægter	19,3	14,7	30,7	18,9
Eksisterende nationale bidrag	111,8	85,3	65,6	40,3
heraf				
Momsbaserede egne indtægter	14,5	11,1	-	-
BNI-baserede egne indtægter	97,3	74,2	65,6	40,3
Nye egne indtægter	-	-	66,3	40,8
heraf				
Ny momskilde	-	-	29,4	18,1
EU-afgift på finansielle transaktioner	-	-	37,0	22,7
Egne indtægter, i alt	131,1	100,0	162,7	100,0

2.3. Reform af korrektionsmekanismerne

Det Europæiske Råd i Fontainebleau i 1984 fastlagde vigtige retningslinjer for at sikre et fair EU-budget. Det blev ved den lejlighed bl.a. fremhævet, at "udgiftspolitikken på langt sigt er det vigtigste middel til løsning af problemet med budgetuligevægtene". Det anerkendte imidlertid, at "enhver stat, der i forhold til sin relative velstand bærer en for tung budgetbyrde, til sin tid vil kunne opnå en justering".

Disse principper blevet bekræftet og anvendt til stadighed i forbindelse med efterfølgende afgørelser om egne indtægter. Der er i dag fire medlemsstater, der nyder godt af midlertidige korrektionsmekanismer, men de ophører i 2013. Korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige (UK) og finansieringsrabatter for fire medlemsstater (Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige) samt skjult korrektion ved tilbageholdelse - i form af opkrævningsomkostninger - af 25 % af de beløb, der opkræves af medlemsstaterne til traditionelle egne indtægter, vil fortsat blive anvendt, indtil en ny afgørelse om egne indtægter træder i kraft. I forbindelse med denne dybtgående revision af EU-finansieringen er det nødvendigt at se på disse revisionsmekanismer med nye briller.

Der kan drages to vigtige konklusioner på baggrund af analysen af den eksisterende ordning:

For det første har den objektive situation i flere medlemsstater med tiden ændret sig radikalt. Dette skal afspejles behørigt i korrektionssystemet.

Korrektionen til fordel for UK var i henhold til Fontainebleau-principperne fuldt ud berettiget, da den blev taget i brug i 1984. På det tidspunkt var UK en af de fattigste medlemsstater, men samtidigt en af de største nettobidragydere til et EU-budget, der hovedsageligt omfattede landbrugsudgifter. Det bidrog med et forholdsmæssigt stort beløb til en EU-

finansieringsordning, der i meget udpræget grad byggede på momsaserede egne indtægter, og grundlaget herfor var særligt stort i UK.

De objektive betingelser, der ligger til grund for de nuværende korrektionsmekanismer, har ændret udviklet sig betydeligt siden 1984. Den fælles landbrugspolitik's andel af EU-budgettet og den momsaserede finansiering er reduceret betydeligt. Vigtigst er det, at UK nu er en af de EU-medlemsstater, der har den største velstand. På grundlag af disse elementer og en evaluering af UK's budgetmæssige byrde og relative velstand sammenlignet med andre medlemsstater bør der foretages en ny vurdering af UK's korrektion.

Udviklingen af vigtige parametre (1984-2011)

	1984	2005	2011
Den fælles landbrugspolitik's budget-andel (% af samlet budget)	69 %	50 %	44 %
Momsaseret bidrag (% af samlet budget)	57 %	16 %	11 %
UK's velstand (BNI pr. indbygger (KKS))	93 % af EU-10	117 % af EU-25	111 % af EU-27

Kilde: Europa-Kommissionen, GD Budget

I henhold til de finansielle rammer for 2014-2020, der er foreslået af Kommissionen⁷, og selv under hensyntagen til en fair fordeling af de samlede udvidelsesomkostninger mellem de rigere medlemsstater, er der et mindre antal medlemsstater, herunder Det Forenede Kongerige, som stadig vil have en budgetbyrde, der kan anses for at være for stor i betragtning af deres relative velstand.

Med afgørelsen foreslås det derfor at inkludere midlertidige korrektioner til fordel for Tyskland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige fra 2014. Disse korrektioner skal bl.a. afspejle de store ændringer af EU's finansiering, der er omhandlet i denne afgørelse, udviklingen inden for de udgifter, der er foreslået i de finansielle rammer, herunder afslutning af indfasningen af udgifter for de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, og den store velstand, der er opnået i de ovennævnte medlemsstater.

Den nye korrektionsordning skal for det andet være gennemsigtig og enkel, og reelt tilgængelig for offentlighedens og parlamenternes tilsyn, og den skal være forudsigelig og effektiv. Den skal også sikre ligelig behandling af medlemsstaterne.

Det er på nuværende tidspunkt yderst kompliceret at beregne UK's korrektion. Den omfatter incitament, som i bund og grund er meget uheldige, ikke mindst den automatiske udligning (via en reduktion af korrektionen) af EU-støtte udbetalt til UK, når der f.eks. indtræffer katastrofer som oversvømmelser. Den er også grundlag for rabatter om finansiering af UK-

⁷ KOM(2011) 398 endelig af 29.6.2011.

korrektionen til Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige. Med fjernelsen af momsbaseede egne indtægter vil visse data, som har afgørende betydning for beregning af korrektionen til fordel for UK, ikke længere være tilgængelige, hvilket tilføjer et teknisk argument til en indgående revision af mekanismen.

Kommissionen foreslår derfor, at der pr. 1. januar 2014 indføres en ny ordning med faste beløb til erstatning for alle de eksisterende korrektionsmekanismer. Ændringen af de nuværende korrektioner til faste bruttoreduktioner af BNI-bidragene frembyder klare fordele sammenlignet med alternative metoder, herunder en generel korrektionsmekanisme, som Kommissionen foreslog i 2004⁸. De faste beløb er baseret på aktuelle skøn uafhængigt af indførelsen af nye indtægter.

Ajourføringerne af UK-korrektionerne for 2010, 2011 og 2012 vil blive behandlet under den gamle ordning af hensyn til kohærens og kontinuitet, men UK-korrektionen for 2013, som skulle opføres på budgettet for 2014, vil blive erstattet af den nye ordning med faste korrektioner. Disse korrektioner vil blive finansieret på en fair og gennemsigtig måde, hvor de enkelte medlemsstater bidrager i forhold til deres relative velstand (som defineres ved deres BNI i markedspriser).

I overensstemmelse med den samme gennemsigtighed og fairness foreslår Kommissionen afskaffelse af den skjulte korrektion, der består i tilbageholdelse - i form af opkrævningsomkostninger - af 25 % af de beløb, der opkræves af medlemsstaterne til traditionelle egne indtægter. Af hensyn til forslaget om inkorporere korrektionerne i faste beløb bør tilbageholdelsen begrænses til 10 % i overensstemmelse med den ordning, der var på plads indtil 2000.

3. PAKKEN VEDRØRENDE EGNE INDTÆGTER

3.1. Retlige instrumenter

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") indeholder bestemmelser, der understøtter EU's finansieringsordning - herunder navnlig EU's egne indtægter. Den bekræfter den store betydning af afgørelsen om egne indtægter, som skal omhandle ordningens vigtigste elementer.

TEUF indeholder også to bestemmelser om implementering af afgørelsen om egne indtægter og ikke kun én som i den tidligere traktat om Det Europæiske Fællesskab:

- 1) I henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF fastsætter Rådet "[...] ved forordning efter en særlig lovgivningsprocedure gennemførelsesforanstaltningerne i forbindelse med ordningen for Unionens egne indtægter, for så vidt dette er fastsat i [...]" afgørelsen om egne indtægter. "[...] Rådet træffer afgørelse efter at have indhentet Europa-Parlamentets godkendelse".
- 2) Artikel 322, stk. 2, i TEUF fastsætter følgende: "På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Revisionsretten skal Rådet fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Unionens egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt

⁸ KOM(2004) 505 endelig af 14. juli 2004.

fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet".

Gennemførelsesforanstaltningerne for ordningen for egne indtægter er således fastsat i to artikler i TEUF og har forskellige vedtagelsesprocedurer: Europa-Parlamentets godkendelse er nødvendig for vedtagelse af foranstaltninger under artikel 311, stk. 4, i TEUF, og det høres i forbindelse med foranstaltninger under artikel 322, stk. 2. Gennemførelsesforanstaltningerne under artikel 311, stk. 4, i TEUF skal fastsættes i afgørelsen om egne indtægter, mens artikel 322, stk. 2, i TEUF fastsætter, at der skal fastlægges foranstaltninger til tilrådighedsstillelse af EU's egne budgetindtægter og i givet fald for at imødekomme likviditetsbehovet.

Det rejser spørgsmålet om, hvilke elementer der skal fastlægges i afgørelsen om egne indtægter, og hvilke gennemførelsesforanstaltninger der skal fastsættes i hvilke forordninger. Da traktaten blev udarbejdet, var det lovgiverens hensigt, at indtægtsordningen skulle skelne mellem to retsgrundlag - hvert med sin separate procedure. Én til fastsættelse af lofter for egne indtægter og dermed også af størrelsen af Unionens budget og til etablering af nye indtægter, som kan være underlagt den mere omstændelige procedure under [traktaten] [...]; En anden omhandlende de praktiske procedurer for Unionens indtægter, som skal være underlagt en enklere procedure: vedtagelse af Rådet med kvalificeret flertal [...] med Europa-Parlamentets samtykke⁹.

Den foreslåede udformning af lovgivningsrammerne for ordningen for egne indtægter ligger tæt op ad denne logik, idet ordningen fastlægges ved afgørelsen om egne indtægter og alle de praktiske aspekter fastlægges i de relevante gennemførelsesforordninger.

3.2. Den vigtige afgørelse om egne indtægter

Som det centrale retsinstrument, der udgør grundlaget for hele ordningen for egne indtægter, vil afgørelsen om egne indtægter fortsat omhandle ordningens vigtigste elementer. I henhold til TEUF vil den ikke nødvendigvis skulle revideres i forbindelse med alle nye finansielle rammer. Den bør snarere udgøre et solidt, stabilt og langsigtet fundament, som ordningen for egne indtægter hviler på. Medlemsstaternes enstemmige godkendelse og ratificering af den muliggør uindskrænket parlamentskontrol og sikrer respekt for den nationale suverænitet.

Forslaget fastholder i hovedsagen strukturen i den nuværende afgørelse om egne indtægter og indeholder mange af de eksisterende bestemmelser. Der er imidlertid også foretaget betydelige ændringer:

- (1) afskaffelsen af de momsbaseede egne indtægter den 31. december 2013 og indføjeelse af en bestemmelse, som omhandler deres udfasning i de afsluttende bestemmelser.
- (2) en liste over nye egne indtægter, herunder tidsplanen for deres indføjeelse og relevante begrænsninger for deres anvendelse. Afgørelsen fastsætter bl.a. en maksimumgrænse for afgiftssatser for nye egne indtægter, mens gennemførelsesforordningen i henhold til artikel 311, stk. 4, fastsætter specifikke satser. Hermed sikres dels både medlemsstaternes og deres respektive parlaments nødvendige kontrol med afgiftssatser dels fleksibilitet i forbindelse med et

⁹ Se navnlig "Final report of the discussion circle on own resources" til det Europæiske Konvent, CONV 730/03 af 8.5.2003.

demokratisk tilsyn fra Europa-Parlamentets side. Denne fleksibilitet vil være særligt nyttig i tidlige faser af implementeringen af nye egne indtægter, når der vil være størst usikkerhed om deres præcise indvirkning. De specifikke satser for afgifter på finansielle transaktioner vil blive fremlagt sammen med det konkrete lovforslag i efteråret;

- (3) bestemmelser vedrørende korrektionsmekanismerne og afskaffelsen af den nuværende korrektion til fordel for UK. Afgørelsen fastsætter årligt den faste reduktion af BNI-betalingerne for hver berørt medlemsstat. Afgørelsen indeholder en artikel om finansiering af disse korrektioner, som baseres på alle medlemsstaternes relative velstand;
- (4) fjernelse af bestemmelserne om definition af BNI i forbindelse med egne indtægter og genberegning af lofter for egne indtægter i tilfælde af betydelige ændringer af BNI. Dette er et teknisk spørgsmål, som omhandles i gennemførelsesforordningen i henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF;
- (5) Indførelsen af en ny artikel med nærmere oplysninger om de elementer, der skal indgå i gennemførelsesforordningerne i henhold til artikel 311, stk. 4, i TEUF og artikel 322, stk. 2, i TEUF.

Sammenholdt med afgørelse 2007/436/EF om egne indtægter er den nye afgørelse om egne indtægter mere gennemsigtig og nemt forståelig for EU-borgerne og medlemmer af EU og de nationale parlamenter.

3.3. Gennemførelsesforordning

Den nye gennemførelsesforordning i medfør af artikel 311, stk. 4, i TEUF omhandler alle disse praktiske foranstaltninger for EU's indtægter, som bør være omfattet af en forenklet procedure for at gøre ordningen tilstrækkeligt fleksibel inden for de rammer og grænser, der er fastsat ved afgørelsen om egne indtægter, med undtagelse af de aspekter ved ordningen for egne indtægter, der vedrører tilrådighedsstilling af egne indtægter og opfyldelse af likviditetskrav (se afsnit 3.4 nedenfor).

I denne gennemførelsesforordning er der også fastsat generelle bestemmelser, som anvendes på alle typer egne indtægter, og for hvilke der er et særligt behov for passende parlamentstilsyn. Det vil konkret sige aspekter i forbindelse med kontrol af og tilsyn med indtægter og de tilhørende beføjelser for Kommissionens tilsynsførende.

Nedenstående bestemmelser, der er fastsat i overensstemmelse med den liste, som er opstillet i afgørelsen om egne indtægter, er således at finde i denne gennemførelsesforordning:

- 1) afgiftssatserne og bidragssatserne for hver af de egne indtægter, der er fastsat i denne afgørelse. Dette giver mulighed for begrænset fleksibilitet inden for de grænser, der er fastsat i afgørelsen om egne indtægter. I mangel af en sådan fleksibilitet forringes evnen til at foretage nødvendige og rettidige justeringer af egne indtægter af besværlige og langsommelige procedurer, der er fastsat for vedtagelse af afgørelser om egne indtægter;
- 2) referencebruttonationalindkomsten (BNI) i henhold til det europæiske national- og regionalregnskabssystem (ENS) og bestemmelserne i tilfælde af betydelige

ændringer heraf (forbedring af kvaliteten af BNI-målingerne i forbindelse med revisioner af ENS kan få indflydelse på lofterne for egne indtægter);

- 3) justering af den årlige budgetsaldo. Afgørelsen fastsætter det generelle princip med overførsel af overskud, mens denne forordning fastsætter gennemførelsesbestemmelser;
- 4) bestemmelser om kontrol og tilsyn, herunder supplerende rapporteringskrav.

Flere af disse foranstaltninger er i øjeblikket omhandlet i forordning (EF) nr. 1150/2000, herunder stk. 3 og visse elementer i stk. 4, som navnlig vedrører indberetning af fordringer, svig og uregelmæssigheder og foranstaltninger for Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter. Eftersom disse punkter ikke er direkte relateret til tilrådighedsstillelse af egne indtægter eller til likviditetskrav, omhandles de logisk nok i denne gennemførelsesforordning. Man har også benyttet muligheden til at forenkle de eksisterende retlige rammer ved at genbruge og ajourføre bestemmelserne om beføjelser og forpligtelser for Kommissionens tilsynsførende, som tidligere var omhandlet i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1026/99, der således skal ophæves efter vedtagelsen af denne forordning.

Denne gennemførelsesforordning sikrer sammen med afgørelsen om egne indtægter, at enhver teknisk justering af ordningen ikke kun er underkastet godkendelse af de nationale lovgivere, men også Europa-Parlamentets godkendelse.

3.4. Tilrådighedsstillelse af egne indtægter

Som supplement til afgørelsen om egne indtægter og gennemførelsesforordningen i medfør af artikel 311, stk. 4, i TEUF, bør forordningerne i medfør af artikel 322, stk. 2, i TEUF omfatte elementerne vedrørende tilrådighedsstillelse af egne indtægter og foranstaltningerne til at opfylde likviditetskrav.

Kommissionen foreslår en tilgang omfattende to faser.

Som led i denne pakke om egne indtægter foreslår den, at der i en ny rådsforordning i medfør af artikel 322, stk. 2, i TEUF fastsættes de bestemmelser, der er nødvendige for at fastlægge metoder og procedure, som medlemsstaterne kan anvende for at stille traditionelle egne indtægter og BNI-baserede indtægter til rådighed for Kommissionen. Dette dokument omfatter også de foranstaltninger, der om nødvendigt skal anvendes til at opfylde likviditetskrav.

Disse praktiske foranstaltninger anvendes til at gennemføre den ordning, der redegøres for i afgørelsen om egne indtægter for så vidt angår etablering af traditionelle egne indtægter, opbevaring af bilag, administrativt samarbejde, regnskaber, der skal føres for egne indtægter, tidsplan for tilrådighedsstillelse og gennemførelse af justeringer og, om nødvendigt, bestemmelser om forvaltning af midler og uinddrivelige beløb.

I praksis inkorporerer forslaget bestemmelserne fra Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000¹⁰ med undtagelse af dem, der ikke specifikt omhandler tilrådighedsstillelse af traditionelle egne indtægter og de BNI-baserede egne indtægter eller likviditetskrav. Af hensyn til klarhed og rationalitet og i forbindelse med pakken vedrørende egne indtægter bør

¹⁰ EFT L 130 af 31.5.2000, s.1.

forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 derfor omarbejdes. Dette indebærer ikke store ændringer af de eksisterende bestemmelser. Et meget lille antal væsentlige ændringer er imidlertid nødvendige for at afspejle de seneste erfaringer fra Kommissionens forvaltning af traditionelle egne indtægter og BNI-baserede egne indtægter.

Der vil for det andet være behov for bestemmelser for at tage hensyn til foreslåede nye egne indtægter. Dette kunne omfatte definition af afgiftsplikten; afgiftstidspunktet, således at afgiftsplikten kan knyttes sammen med regnskabsoptegnelsen; form og hyppighed for den erklæring eller meddelelse, som skal stiles til Kommissionen; fastlæggelse af de mekanismer, der skal anvendes til betaling eller tilrådighedsstillelse af indtægter; sanktioner, der kan anvendes; omstændigheder, under hvilke der kan foretages korrektioner, og instrukser vedrørende fristerne for opbevaring af bilag.

Der vil være behov for bestemmelser om de relevante områder i forbindelse med de foreslåede nye egne indtægter, og de vil i givet fald være omhandlet i særskilte forordninger.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter

(//EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 311, stk. 3, sammenholdt med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹¹,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten¹²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens ordning for egne indtægter skal sikre, at der er tilstrækkelige indtægter til rådighed til en velordnet udvikling af Unionens politikker, idet der tages hensyn til nødvendigheden af streng budgetdisciplin. Udviklingen af ordningen for egne indtægter kan og bør også bidrage til de bredere budgetkonsolideringsbestrebelse i medlemsstaterne og i størst muligt omfang medvirke til udvikling af Unionens politikker.
- (2) Den offentlige høring, der blev iværksat for at forberede evalueringen af EU-budgettet, resulterede i mange bidrag vedrørende måden, hvorpå Unionens finansieringsordning fungerer. Der blev heri givet udtryk for stor tilfredshed med de traditionelle egne indtægter og eksistensen af resterende indtægter, som kan sikre budgetmæssig stabilitet og budgetligevægt. I et stort antal besvarelser blev der imidlertid peget på behovet for at fjerne alle korrektionsmekanismer og afskaffe egne momsbaseerede indtægter. Under høringen blev der også givet udtryk for en lang række synspunkter om indførelse af nye egne indtægter.

¹¹ Udtalelse afgivet den XX.6.2011.

¹² EUT C

¹³ EUT C

- (3) I meddelelsen af 19. oktober 2010 om evalueringen af EU-budgettet¹⁴ bemærkede Kommissionen, at indførelsen af en ny fase i evalueringen af Unionens finansiering kunne omfatte tre indbyrdes tæt forbundne dimensioner - forenkling af medlemsstaternes bidrag, indførelse af en eller flere nye egne indtægter og gradvis udfasning af alle korrektionsmekanismer. Under indfasningen af disse ændringer bør man holde fast ved de væsentlige elementer i EU's finansieringsordning: en stabil og tilstrækkelig finansiering af Unionens årlige budget, overholdelse af budgetdisciplinen og en mekanisme til at sikre budgetligevægt.
- (4) Ordningen for egne indtægter bør i traktatens ånd i videst muligt omfang være baseret på autonome egne indtægter, snarere end på finansielle bidrag fra medlemsstaterne, som de i stor udstrækning opfatter som nationale udgifter.
- (5) Der blev med Lissabontraktaten indført ændringer af bestemmelserne om ordningen for egne indtægter, som gør det muligt at reducere antallet af eksisterende indtægter og indføre nye egne indtægter.
- (6) Afgørelsen om egne indtægter kan kun træde i kraft, når den er blevet godkendt af alle medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige krav og dermed under fuld iagttagelse af medlemsstaternes nationale suverænitet.
- (7) Sammenlignet med egne indtægter baseret på bruttonationalindkomst (BNI) frembyder de nuværende momsbaseede egne indtægter kun begrænset merværdi. De er resultatet af komplicerede matematiske beregninger og bidrager derved til den manglende gennemsigtighed omkring medlemsstaternes bidrag til budgettet. Beregning af et harmoniseret grundlag og eksistensen af en begrænsningsmekanisme gør, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem det faktiske momsgrundlag i en medlemsstat og dens bidrag til Unionens årlige budget. En afskaffelse af de momsbaseede egne indtægter i deres nuværende form pr. 1. januar 2014 vil kunne forenkle bidragsordningen.
- (8) For at sikre en bedre tilpasning af Unionens finansieringsinstrumenter til Unionens politikprioriteter, begrænse medlemsstaternes bidrag til Unionens årlige budget og for at deltage i deres budgetkonsolideringsbestrebelse bør denne afgørelse fastsætte nye egne indtægter - en afgift på finansielle transaktioner og en ny momsindtægt.
- (9) De centrale principper, procedurer og datoer for tilpasning af Unionens retlige rammer til de nye egne indtægter fra en afgift på finansielle transaktioner og en ny momsindtægt bør fastsættes i denne afgørelse.
- (10) Det Europæiske Råd i Fontainebleau i 1984 fremhævede, at udgiftspolitikken på langt sigt er det vigtigste middel til løsning af problemet med budgetuligevægtene. Det anerkendte imidlertid, at enhver stat, der i forhold til sin relative velstand bærer en for tung budgetbyrde, til sin tid vil kunne opnå en justering. Disse principper bør bekræftes og anvendes til stadighed.
- (11) Enhver korrektionsmekanisme bør hænge tæt sammen med den udgiftspolitik, der er fastsat i de flerårige finansielle rammer, som er omhandlet i traktatens artikel 312.

¹⁴ KOM(2010)700 af 19.10.2010.

Det forhold, at der tidligere fandtes eller nu findes en korrektionsmekanisme, udgør ikke i sig selv en begrundelse for at opretholde den i fremtiden. En korrektion bør være gennemsigtig og nem at forstå og kun anvendes, hvis den tjener sit formål som fastsat i Fontainebleauprincipperne. Den må ikke udgøre et incitament til uhensigtsmæssig anvendelse af Unionens midler. Disse mål kan bedst nås gennem et ordning med faste reduktioner af de BNI-baserede betalinger af egne indtægter.

- (12) De objektive betingelser, der ligger til grund for korrektionsmekanismerne, har i tidens løb udviklet sig betydeligt. Et mindre antal medlemsstater har imidlertid stadig en budgetbyrde, der på nuværende tidspunkt kan betragtes som værende for stor, hvis den sammenholdes med deres relative velstand. Denne afgørelse bør derfor omhandle midlertidige korrektioner til fordel for Tyskland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige. Disse korrektioner bør bl.a. afspejle de store ændringer af Unionens finansiering, der er omhandlet i denne afgørelse, udviklingen inden for de udgifter, som er foreslået i de finansielle rammer, herunder afslutning af indfasningen af udgifter for de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, og den store velstand, som er opnået i Tyskland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.
- (13) For at sikre den nødvendige sammenhæng mellem de flerårige finansielle rammer og gennemførelsen af korrektionsmekanismerne bør den nye ordning med faste beløb erstatte alle de eksisterende korrektionsmekanismer pr. 1. januar 2014.
- (14) Tilbageholdelsen - via opkrævningsomkostninger - af 25 % af de beløb, der opkræves af medlemsstaterne i form af traditionelle egne indtægter, udgør en skjult korrektionsmekanisme. Af hensyn til forslaget om at inkorporere korrektionsmekanismerne i faste beløb bør tilbageholdelsen begrænses til 10 % i overensstemmelse med den ordning, der var på plads indtil 2000.
- (15) For at sikre streng budgetmæssig disciplin og under hensyntagen til Kommissionens meddelelse af 16. april 2010 om justering af loftet for egne indtægter og loftet for forpligtelsesbevillinger som følge af afgørelsen om at anvende FISIM med henblik på egne indtægter¹⁵ bør loftet for egne indtægter fastsættes til 1,23 % af summen af medlemsstaternes BNI udtrykt i markedspriser for betalingsbevillinger og til 1,29 % af summen af medlemsstaternes BNI for forpligtelsesbevillinger. For ikke at ændre ved omfanget af de finansielle indtægter, der stilles til rådighed for Unionen, bør der foretages en justering af disse lofter udtrykt i procent af BNI, hvor ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning af [...] om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union¹⁶ medfører betydelige ændringer af BNI-niveauet. En sådan justering bør ske efter den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 311, stk. 4.
- (16) Med henblik på gennemførelse af denne afgørelse er det nødvendigt at vedtage særlige gennemførelsesforanstaltninger. Der bør derfor ved en særskilt gennemførelsesforordning fastsættes generelle bestemmelser, som kan anvendes på alle typer egne indtægter, og for hvilke der er et særligt behov for passende parlamentstilsyn. Det gælder navnlig proceduren til beregning og budgettering af den

¹⁵ KOM(2010)162 endelig.

¹⁶ EUT ...

årlige budgetsaldo og aspekter ved kontrol og tilsyn med indtægter. Forordningen bør også omhandle afgiftssatser og bidragssatser for hver af de egne indtægter, der er fastsat i afgørelsen, og tekniske spørgsmål i tilknytning til BNI for at muliggøre en begrænset fleksibilitet inden for de rammer, der er fastsat i nærværende afgørelse.

- (17) Af hensyn til kohærens, kontinuitet og retssikkerheden skal der fastsættes bestemmelser om overgangen fra den ordning, der blev indført ved afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter¹⁷, til den, der fastsættes ved denne afgørelse. Efter afskaffelsen af de momsbaseerede egne indtægter bør afgørelse 2007/436/EF, Euratom derfor fortsat anvendes for så vidt angår beregning og justering af indtægter fra anvendelsen af en bidragssats på momsgrundlaget, procedurer for tilrådighedsstillelse heraf og kontrolforanstaltninger, afhængigt af de pågældende år. Beregningen af korrektion for budgetulige vægte, som blev indrømmet Det Forenede Kongerige frem til 2012, bør desuden ske i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastlagt i afgørelse 2007/436/EF, Euratom. Den korrektion, som Det Forenede Kongerige er bevilliget for 2013, og som skal opføres i budgettet i 2014, bør erstattes af en fast bruttoreduktion i 2014.
- (18) Afgørelse 2007/436/EF, Euratom bør ophæves.
- (19) I denne afgørelse udtrykkes alle pengebeløb i euro og i løbende priser.
- (20) For at sikre overgangen til den nye ordning med egne indtægter og sammenfald med regnskabsåret bør denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Emne

Denne afgørelse fastsætter regler om fordeling af Unionens egne indtægter med henblik på at sikre finansiering af Unionens årlige budget.

Artikel 2

Kategorier af egne indtægter

1. Egne indtægter, der opføres på Unionens almindelige budget, omfatter provenuet af:

(a) traditionelle egne indtægter bestående af afgifter, præmier, tillægs- eller udligningsbeløb, supplerende beløb og lignende, told i henhold til den fælles toldtarif samt andre afgifter, som af Unionens institutioner er pålagt eller vil blive pålagt handelen med ikke-medlemsstater, told på varer i henhold til den udløbne traktat om oprettelse af Det Europæiske Kul- og

¹⁷ EUT L 163 af 23.6.2007, s.1.

Stålfællesskab samt afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker

(b) en afgift på finansielle transaktioner i overensstemmelse med [retsakt] (EU) nr. [.../...] med en gældende afgiftssats, som ikke overstiger ... %.

(c) en andel af merværdiafgiften (momsen) på levering af varer og tjenesteydelser, erhvervelser af varer inden for Fællesskabet og import af varer, der pålægges en standardmomssats i hver enkelt medlemsstat i medfør af Rådets direktiv 2006/112/EF¹⁸, med en gældende EU-momssats i henhold til forordning (EU) nr. .../... , som ikke overstiger standardsatsen med to procentpoint.

(d) anvendelse af en ensartet sats, der fastsættes som led i budgetproceduren under hensyntagen til summen af alle øvrige indtægter, på summen af alle medlemsstaternes bruttonationalindkomst (BNI).

2. Provenu hidrørende fra nye afgifter, der måtte blive indført som led i en fælles politik i overensstemmelse med traktaten, såfremt den procedure, der er fastsat i artikel 311 i traktaten, er fulgt, vil også udgøre egne indtægter, der opføres på Unionens budget.

3. Medlemsstaterne tilbageholder i henhold til stk. 1, litra a), 10 % til dækning af opkrævningsomkostninger.

4. Er budgettet endnu ikke vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, skal de eksisterende BNI-bidragssatser fortsat gælde, indtil de nye satser træder i kraft.

Artikel 3

Loft for egne indtægter

1. De samlede egne indtægter, som Unionen tildeles til dækning af de årlige bevillinger til betalinger, må ikke overstige 1,23 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.

2. Beløbsrammen for de årlige bevillinger til forpligtelser, der opføres på Unionens budget, må ikke overstige 1,29 % af summen af alle medlemsstaternes BNI.

Der fastholdes et bestemt forhold mellem bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger for at sikre disse bevillingers forenelighed og for at sikre, at det i stk. 1 nævnte loft kan overholdes i de følgende år.

Artikel 4

Korrektionsmekanismer

1. Den ensartede sats, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra d), gælder for hver medlemsstats BNI.

¹⁸ EUT L 347 af 11.12.2006, s.1.

2. For perioden 2014-2020 foretages der en bruttoreduktion af de årlige BNI-bidrag for følgende medlemsstater:

- Tyskland: 2 500 mio. EUR
- Nederlandene: 1 050 mio. EUR
- Sverige: 350 mio. EUR
- Det Forenede Kongerige: 3 600 mio. EUR.

Artikel 5

Finansiering af korrektionsmekanismerne

Omkostningerne ved de korrektioner, der er fastsat i artikel 4, afholdes af medlemsstaterne i forhold til hver medlemsstats andel af de betalinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d).

Artikel 6

Universalitetsprincippet

Det i artikel 2 nævnte provenu anvendes uden sondring til finansiering af alle udgifter, der er opført på Unionens årlige budget.

Artikel 7

Overførsel af overskydende midler

Eventuelt overskydende unionsprovenu i forhold til samtlige faktiske udgifter i et regnskabsår fremføres til det følgende regnskabsår.

Artikel 8

Opkrævning af egne indtægter og tilrådighedsstillelse for eller betaling til Kommissionen

1. Unionens egne indtægter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og - senest fra 1. januar 2018 - dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som om nødvendigt tilpasses kravene i unionsforskrifterne.

Kommissionen foretager en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at

sikre disse bestemmelsers overensstemmelse med Unionens forskrifter, og aflægger om nødvendigt rapport til budgetmyndigheden.

2. Unionens egne indtægter, som der henvises til i artikel 2, stk. 1, litra b), opkræves senest fra 1. januar 2018 i overensstemmelse med den relevante unionslovgivning, der om nødvendigt suppleres med nationale love og administrative bestemmelser. Disse nationale bestemmelser tilpasses i givet fald for at leve op til kravene i Unionens regler.

Kommissionen foretager en gennemgang af de nationale bestemmelser, som medlemsstaterne meddeler den, meddeler medlemsstaterne de tilpasninger, som den anser for nødvendige for at sikre disse bestemmelsers overensstemmelse med Unionens forskrifter, og aflægger om nødvendigt rapport til budgetmyndigheden.

3. Medlemsstaterne stiller de indtægter, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra a) c) og d), til rådighed for Kommissionen i henhold til den forordning, der er vedtaget efter traktatens artikel 322, stk. 2.

De indtægter, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra b), stilles til rådighed for eller indbetales til Kommissionen i henhold til den forordning, der er vedtaget efter traktatens artikel 322, stk. 2.

Artikel 9

Gennemførelsesforanstaltninger

Rådet fastlægger efter den fremgangsmåde, der er fastsat i traktatens artikel 311, stk. 4, gennemførelsesforanstaltninger for så vidt angår følgende elementer i ordningen for egne indtægter:

a) afgiftssatserne for de egne indtægter, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra b) og c), og bidragssatsen for de egne indtægter, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra d);

b) reference-BNI, bestemmelser om justering af BNI og bestemmelser om ny beregning af lofter for betalinger og forpligtelser i tilfælde af betydelige ændringer af BNI med henblik på anvendelse af artikel 2, stk. 1, litra d), og artikel 3;

c) fremgangsmåden til beregning og budgettering af den årlige budgetsaldo som fastsat i artikel 7;

d) de bestemmelser og foranstaltninger, som er nødvendige til at føre kontrol og tilsyn med det provenu, der er omhandlet i artikel 2, herunder eventuelle supplerende rapporteringskrav.

Artikel 10

Afsluttende bestemmelser og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse 2007/436/EF, Euratom ophæves, jf. dog stk. 2. Enhver henvisning til Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom af 21. april 1970 angående udskiftning af

medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter¹⁹, til Rådets afgørelse 85/257/EØF, Euratom af 7. maj 1985 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter²⁰, til Rådets afgørelse 88/376/EØF, Euratom af 24. juni 1988 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter²¹, til Rådets afgørelse 94/728/EF, Euratom af 31. oktober 1994 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter²², til Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000²³ om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter eller afgørelse 2007/436/EF, Euratom skal betragtes som en henvisning til nærværende afgørelse og læses efter sammenligningstabellen i bilaget til denne afgørelse.

2. Artikel 2, 4 og 5 og artikel 8, stk. 2, i afgørelse 94/728/EF, Euratom, afgørelse 2000/597/EF, Euratom og afgørelse 2007/436/EF, Euratom gælder fortsat for beregningen og justeringen af de indtægter, der hidrører fra anvendelsen af en ensartet bidragssats på et ensartet momsregningsgrundlag på mellem 50 % og 55 % af hver medlemsstats BNP eller BNI, for procedurer for deres tilrådighedsstillelse og kontrolforanstaltninger, afhængigt af det pågældende år, og for beregningen af den korrektion af budgetulige vægte, der er indrømmet Det Forenede Kongerige for årene frem til 2012.

3. Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 10 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne i henhold til Unionens gældende regler skulle have stillet til rådighed inden den 28. februar 2001.

Medlemsstaterne tilbageholder fortsat i opkrævningsomkostninger 25 % af de beløb, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), og som medlemsstaterne i henhold til Unionens gældende regler skulle have stillet til rådighed mellem den 1. marts 2001 og den 28. februar 2014.

4. I denne afgørelse udtrykkes alle pengebeløb i euro og i løbende priser.

Artikel 11

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse meddeles medlemsstaterne af generalsekretæren for Rådet.

Medlemsstaterne giver omgående generalsekretæren for Rådet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsretlige bestemmelser er nødvendige for vedtagelsen af denne afgørelse.

Afgørelsen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter modtagelsen af den sidste af de i stk. 2 omhandlede meddelelser.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

¹⁹ EFT L 94 af 28.4.1970, s.19.

²⁰ EFT L 128 af 14.5.1985, s.15.

²¹ EFT L 185 af 15.7.1988, s. 24.

²² EFT L 293 af 12.11.1994, s. 9.

²³ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

Artikel 12

Offentliggørelse

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Afgørelse 2007/436/EF	Denne afgørelse
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1, litra a)	Artikel 2, stk. 1, litra a)
Artikel 2, stk. 1, litra b)	-
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra c)
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, stk. 4	-
Artikel 2, stk. 5	Artikel 4, stk. 1
Artikel 2, stk. 6	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, stk. 7	
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	-
Artikel 4	-
Artikel 5, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	-
Artikel 5, stk. 3	-
Artikel 5, stk. 4	-
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8
Artikel 8, stk. 2	-
Artikel 9	-
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12